

ת"פ (ראשון לציון) 34412-01-22 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' סולומון זסלבסקי

ת"פ (ראשון-לציון) 34412-01-22 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' סולומון זסלבסקי
ת"פ (ראשון-לציון) 34412-01-22
פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נ ג ד

סולומון זסלבסקי

2. בראס פרודקשינס בע"מ

בית משפט השלום בראשון-לציון

[29.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

גזר דין

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, שניתנה בהתאם להסדר הדיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה").

כתב האישום המתוקן

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בשנים 2013-2015 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), עסק נאשם 1 (להלן: "הנאשם") בהפקת אירועים ומתן שירותי דיבוב. הנאשם פעל באמצעות נאשמת 2 (להלן: "החברה"), שהיא חברה בבעלותו המלאה.

בתקופה הרלוונטית הפיקו הנאשמים מופעי תרבות. הנאשמים מכרו כרטיסים למופעים, בין היתר, באמצעות קופת הכרטיסים בראבו, העוסקת במתן שירותי מכירת כרטיסים, פרסום והפצה בישראל, אשר בבעלות חברת "אינטרלינק אינפו בע"מ" (להלן: "אינטרלינק"). הנאשמים קיבלו מאינטרלינק את ההכנסות ממכירות הכרטיסים באמצעות העברות בנקאיות, בניכוי עמלות מכירה ושירותים נוספים.

בתקופה הרלוונטית צמחו לנאשמים הכנסות מאינטרלינק עבור מכירת כרטיסים בסכום כולל של ₪ 2,325,561 לכל הפחות.

בשנים 2013 ו-2015 רשמו הנאשמים בספרי הנהלת החשבונות של החברה הכנסות מאינטרלינק בסך כולל של

₪ 825,561.33 בלבד, לפי הפירוט הבא:

1. בשנת 2013, סך של ₪ 570,324.30.

2. בשנת 2015, סך של ₪ 255,237.03.

בהתאם לכך, הנאשמים השמיטו הכנסה מספרי הנהלת החשבונות של החברה בסכום כולל של, לכל הפחות, ₪ 1,500,000. בנוסף, הנאשמים לא הגישו לפקיד השומה דו"חות על הכנסותיה של החברה ביחס לכל שנות המס בתקופה הרלוונטית.

במעשיהם אלה, הסבו הנאשמים נזק כספי רב לקופה הציבורית ומנעו משטר דיווחים תקין לרשויות המס. בנוסף, הנאשמים נקטו במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ומתוך כוונה להתחמק מתשלום מס שהייתה חייבת בו החברה בגין הכנסותיה ביחס לשנים 2013 ו-2015, ולא הגישו דו"חות שנתיים של החברה לפקיד השומה בכל התקופה הרלוונטית ובכך נמנעו מלדווח על ההכנסה.

ההסדר הדיוני

ביום 18.2.2024, טרם מועד הדיון שנקבע לשמיעת ההוכחות, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני במסגרתו תוקן כתב האישום כמפורט לעיל. הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן כמפורט לעיל והורשעו בעבירות שיוחסו להם.

במסגרת ההסדר הוסכם כי ככל שהנאשם יפעל להסרת המחדל, המאשימה תעתור להשית עליו מאסר בפועל בן 13 חודשים לצד קנס, בעוד ההגנה תהא חופשית בטיעוניה. כן הוסכם כי ככל שהמחדל לא יוסר, תעתור המאשימה להשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על מנת לאפשר לנאשמים להסיר את מחדליהם ולהגיע להסדר מול פקיד השומה, נדחה הדיון לתקופה של כארבעה חודשים. לבקשת הצדדים, נדחה הדיון בשנית ליום 15.7.2024, במהלכו נשמעו הטיעונים לעונש. הראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, אשר ממנו עולה כי הנאשמים השמיטו הכנסות בשווי כולל של כמיליון וחצי ₪, והכל במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה כדין ותוך ניהול כוזב של הנהלת חשבונות. ב"כ המאשימה פירטה את הערכים המוגנים העומדים ביסוד עבירות המס, ובכללם הפגיעה בערך השוויון והסולידריות החברתית וכן הפגיעה בציבור המשלם מיסים כדין ובקופה הציבורית.

לגישתה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלפנינו משמעותית, נוכח גובה ההשתמטות מתשלום מס ואי הסרת המחדל עד היום. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה כי העבירות נעברו במשך שתי שנות מס.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לחומרת העבירות וגובה הנזק לקופת המדינה, תוך שהפנתה לפסיקה. נוכח אי הסרת המחדלים, ובשים לב להסדר הדיוני בין הצדדים, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בשליש העליון של מתחם הענישה ההולם, של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך של 50,000 ₪. על החברה ביקשה המאשימה להשית קנס סמלי בלבד.

ב"כ המאשימה ביקשה שלא לתת משקל לקולה לזמן שחלף מעת ביצוע העבירות, בשים לב לכך שעבירות המס הן קלות לביצוע אך קשות לחשיפה. עוד טענה כי בתיק זה הושקעו מאמצים רבים מצד התביעה, שכללו השלמות חקירה וכן המתנה להסדרת ייצוג הנאשם לשם עריכת שימוע, באופן שעיכב את תחילת ההליכים המשפטיים.

ב"כ הנאשם הפנה לתיקונים הרבים שנערכו בכתב האישום במסגרת ההסדר הדיוני, שכללו מחיקת מספר סעיפי עבירה שיוחסו לנאשם, כך שבסופו של יום הורשע הנאשם רק בשתי עבירות סל על פקודת מס הכנסה. בנוסף, הפנה לתיקון שנערך בסכומי השמטת ההכנסות בשנים הרלוונטיות לכתב האישום.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם כי מדובר במקרה מובהק בו השמטת ההכנסות בוצעה בשל חסרון כיס של הנאשם, אשר בשל קשייו הכלכליים בתקופה הרלוונטית לא הסתייע בעזרת בעלי מקצוע ולא הגיש את הדו"חות המבוקרים של החברה כנדרש. זאת, בנוסף למצבו של מנהל החשבונות של החברה, אשר חדל מלתפקד בשל מצבו הבריאותי בתקופה הרלוונטית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם, בעל השכלה גבוהה בתחום המוזיקה, פתח את החברה במטרה להביא ארצה מופעים מחו"ל (טל/1). לדבריו, הנאשם לא הפיק רווחים רבים בשנות הפעילות של החברה, נוכח ההוצאות הגבוהות שנדרשו לשם קיום המופעים מחד גיסא, והעובדה כי לא היה ביכולתו של קהל היעד לשלם מחירים גבוהים עבור הכרטיסים מאידך גיסא.

לטענתו, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, משנת 2013 ואילך, מצבה של החברה כבר היה קשה, כאשר מדו"ח מבוקר של החברה לשנת 2012 עולה כי עד לאותו מועד צברה החברה גירעון בסך 1.2 מיליון ₪ (טל/2). לטענת ב"כ הנאשם, מרשו לקח הלוואות על מנת לקיים ולהמשיך את פעילות החברה, תוך שמכר דירה ורכב בבעלותו וכן נכסים אחרים, לרבות חלק מדירה שקיבל בירושה ואת דירת בתו. לטענת ב"כ הנאשם, מאמצים אלו להחייאת החברה לא נשאו פרי, בינואר 2016 החברה חדלה מפעילותה בשל אי עמידה בהתחייבויותיה, והנאשם החל לעבוד למחייתו בעבודת מזדמנות. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי בשנת 2017 ניתן בעניינם של הנאשם ואשתו צו כינוס נכסים, ולאחרונה קיבלו השניים הפטר רשמי (טל/3).

אשר לסוגיית הסרת המחדלים, טען ב"כ הנאשם כי עם ההגעה להסדר דיוני, עשה הנאשם כל שביכולתו על מנת להגיש את הדו"חות הנדרשים, תוך שהתקשר לשם כך עם רואה חשבון חדש. לדבריו, הנאשם הגיש דו"חות אישיים לשנים 2014-2017, שאושרו על ידי רשות המיסים (טל/5-6), אך לא הצליח להגיע להסדר עם פקיד השומה בעניין הגשת הדו"חות המבוקרים של החברה לשנים 2013 ו-2015.

ב"כ הנאשם פירט את המאמצים הרבים שהושקעו על ידי הנאשם ורואה החשבון שלו לצורך הגעה להסדר עם פקיד השומה לשם הסרת המחדלים, לרבות פגישות והתכתבויות רבות שהוחלפו בין הצדדים, אך הודה כי בסופו של יום, הצדדים לא הגיעו להסכמות סופיות בעניין התחשיב הכספי. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם את קשייו של הנאשם לעמוד בסכומים הגבוהים אותם התבקש לשלם על ידי פקיד השומה לשם הסרת המחדלים, נוכח מצבו הכלכלי בעת הנוכחית.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נמסר כי הנאשם בן 66, אשר עלה לישראל ממולדובה בשנת 1990. כיום עובד הנאשם כבודק מטענים בנמל התעופה במשמרות של 12 שעות בכל יום, לרבות בשבתות ובחגים, בעוד אשתו עובדת כמוכרת בקניון ומשתכרת שכר מינימום. ב"כ הנאשם טען כי לנאשם ולאשתו אין דירה בבעלותם או חסכונות כספיים, וביקש להתחשב במצבם הכלכלי בעת קביעת גובה הקנס. עוד ציין כי הנאשם הוא המפרנס העיקרי, וכי אם יידרש לרצות עונש מאסר בפועל, אשתו תתקשה לכלכל את עצמה ולעמוד בתשלומי השכירות והוצאות הבית, נוכח מצבה הרפואי והעובדה כי היא משתכרת שכר נמוך.

ב"כ הנאשם הדגיש את לקיחת האחריות המלאה של הנאשם לביצוע העבירות ורצונו להסרת המחדל האזרחי שלא צלח בשל הקושי להגיע להסדר מתאים מול פקיד השומה. עוד הוסיף כי יש להתחשב בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות ובעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. בסוף טיעונו לעונש ובשים לב לכלל הנסיבות המפורטות, עתר ב"כ הנאשם להשית על מרשו עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. אשתו של הנאשם טענה כי ראייתה הידרדרה בשל ההליך הפלילי. לדבריה, הנאשם הוא אדם ישר דרך שמעד, ואין מקום להשית עליו עונש מאסר בפועל, שכן היא תתקשה לעמוד בהוצאות הבית בלעדיו בשל משכורתה הנמוכה. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ומסר כי הוא מצר על מעשיו ולוקח עליהם אחריות. הנאשם מסר כי לא התכוון לגרום נזק לקופת המדינה או להסתיר את הכנסותיו, הוסיף כי מאז פתיחת ההליכים המשפטיים נגדו הוא "מצוי בסיוט" כלשונו, וכי לא היה שב על מעשיו.

דיון והכרעה

הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני, בשתי עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. בשים לב לזהות בין העבירות המיוחסות לנאשם ולכך שבוצעו במסגרת פעילות החברה שהייתה בבעלותו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, יש לראות בהן כמהוות מסכת עבריינית אחת בעלת קשר עובדתי הדוק, המצדיקה קביעת מתחם עונשי אחד כולל.

הערכים המוגנים עליהם נועדה להגן פקודת מס הכנסה הם עקרון השוויון בנשיאת נטל המס ודיווח שומת אמת לרשויות המס, שמירה על הקופה הציבורית והגנה על פעילות התקינה של הרשויות לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בפסק דין שניתן אך לאחרונה:

"חומרתן של עבירות המס טמונה בכך שהן פוגעות, בה בעת, במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית; לצד פגיעתן בערך השוויון בנטל המיסים בין אזרחי המדינה" (רע"פ 1282/24 זלום נ' מדינת ישראל (14.2.2024)).

עבירות המס קלות לביצוע וקשות לגילוי, ביסודן בצע כסף וקיים פיתוי גדול לבצען. נוכח האמור, ובשים לב לערכים המוגנים העומדים ביסוד עבירות המס וחשיבות עקרון ההרתעה והגמול, נקבע בפסיקה לא אחת כי בעת גזירת הדין בעבירות אלו יש לתת בכורה לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך השתת עונשי מאסר בפועל (ע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018)). לצד האמור יוער כי ניתן למצוא בפסיקה טווחי ענישה רחבים, בשים לב לנסיבות המקרה וכפועל יוצא מהיקף העבירות, תקופת ביצוען, הסרת המחדלים וכיו"ב.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בשנים 2013 ו-2015, מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס, רשמו הנאשמים בספרי הנהלת החשבונות של החברה הכנסות בגובה של כ-825,000 ₪ בלבד, המהווים כשליש מהכנסותיה בפועל, שעמדו על כ-2.3 מיליון ₪.

דהיינו, הנאשמים השמיטו הכנסות בסכום כולל של כמיליון וחצי שקלים. בנוסף, הנאשמים לא הגישו דו"חות שנתיים של החברה לפקיד השומה בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום. מאז ועד היום, למרות הזמן הרב שחלף, הנאשמים לא הסירו את מחדליהם.

נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים כתוצאה ממעשי הנאשמים, בשים לב לגובה השמטת הכנסות והעובדה כי העבירות בוצעו במשך שתי שנות מס.

אשר לטענת ב"כ הנאשם בנוגע למשקל אותו יש לתת בעת גזירת הדין לגובה הנזק בשונה מסכום השמטת ההכנסה - בהתאם לפסיקה הנוהגת, הגם שעל בתי המשפט להתחשב בגובה החוב, הרי שגובה סכום ההשמטה הוא הרכיב המרכזי בענישה (ת"פ (מח'-מרכז) 29130-05-14 כהן נ' מדינת ישראל (30.11.2014)). במקרה דנא, אף גובה הנזק אינו מוסכם נוכח העובדה שהצדדים לא הגיעו להסדר מול פקיד השומה, ובנסיבות אלו קשה לתת לכך משקל של ממש.

לשם קביעת מתחם הענישה, בחנתי את הענישה הנוהגת וכן את הפסיקה אליה הפנו הצדדים במסגרת טיעוניהם לעונש, בשים לב לשינויים המחויבים.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין בהם הורשעו נאשמים בעבירות של השמטת הכנסות בהיקפים שונים, בהם הושתו על הנאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה במרבית המקרים, כפי שיפורט להלן:

רע"פ 7773/16 חננאל נ' מדינת ישראל (26.10.2016) (להלן: "עניין חננאל") - הנאשם הורשע במספר עבירות על סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, שכללו השמטת הכנסות, הכנה וקיום של פנקסי חשבוניות כוזבים, מרמה עורמה ותחבולה והסתרת מסמכים לעניין השומה. היקף השמטת ההכנסות נאמד בסך של כמיליון ₪, כאשר העבירות בוצעו במשך ארבע שנים והמחדל לא הוסר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 8-24 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס מופחת בן 50,000 ₪, בשל מצבו הכלכלי של הנאשם. ערעור למחוזי וכן בקשת רשות ערעור של הנאשם לבית המשפט העליון נדחו.

עפ"ג (מח'-מרכז) 60336-03-24 איפראימוב נ' מדינת ישראל (7.7.2024) - הנאשם עסק בעבודת בנייה בין השנים 2013-2019 אך לא דיווח על כך לרשויות המס ולא שילם מיסים כדין. לפיכך, הורשע בביצוע 4 עבירות של מרמה עורמה ותחבולה בניגוד לסעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. היקף העלמת ההכנסה הכולל נאמד בסך של 523,590 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 6-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מתחם קנס של בין 20 ל-80 אלף ₪, תוך שהשית על הנאשם, אשר הסיר את המחדל באופן חלקי בלבד, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים, הושת על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, במיוחד בשים לב להמשך הסרת המחדל לאחר מתן פסק הדין בערכאה קמא.

עפ"ג (מח'-ת"א) 56587-07-13 מדינת ישראל נ' קובי (27.11.2013) - הנאשם עסק בעבודות זיפות ואיטום כקבלן משנה במשך ארבע שנות מס, אולם לא דיווח על כך לרשויות המס ולא שילם מיסים כדין. לפיכך, הורשע בביצוע 4 עבירות של מרמה עורמה ותחבולה, בניגוד לסעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. היקף העלמת ההכנסה הכולל נאמד בסך של כ-730,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 6-15 חודשי מאסר בפועל, תוך שהשית על הנאשם, אשר לא הסיר את מחדלו, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי. בערעור שהגיש המאשימה לבית המשפט המחוזי, הוחמר העונש והועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מח'-מרכז) 45260-12-16 אגמון נ' מדינת ישראל (4.6.2017) - הנאשם עסק בעבודות קבלן בין השנים 2007-2009, אולם לא דיווח על כך לרשויות המס, לא הגיש דו"חות שנתיים ולא שילם מיסים כדין. לפיכך, הורשע בביצוע שתי עבירות של מרמה עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. היקף העלמת ההכנסה הכולל נאמד בסך של למעלה מ-2.2 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 15-27 חודשי מאסר בפועל וקנס הנע בין 40,000 ₪ ל-150,000 ₪. על הנאשם אשר לא הסיר את מחדלו, הושת על ידי בית משפט השלום עונש של 21 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר על תנאי. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי הופחת עונשו, בהסכמת הצדדים, ל-18 חודשי מאסר בפועל, נוכח הסרת המחדל והגעה להסדר מול פקיד השומה.

כן הפנתה המאשימה לפסקי דין נוספים בהם הורשעו נאשמים בעבירות על פקודת מס הכנסה בהיקפים משמעותיים יותר מבדנא לצד עבירות על חוק מע"מ ולמספר פסקי דין שניתנו טרם תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אשר התקשיתי להשליך מהם לעניינינו (רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013); רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010); עפ"ג (מח'-מרכז) 33894-04-12 כהן נ' מדינת ישראל (10.12.2012); רע"פ 3641/06 צ'צקס נ' מדינת ישראל (27.3.2006) וכן ע"פ (מח'-ת"א) 12423/00 שטרנפלד נ' מדינת ישראל (23.4.2001)).

ההגנה הפנתה לשני גזרי דין שניתנו על ידי בית משפט השלום, בהם נקבעו מתחמים המתחילים במאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות:

ת"פ (שלום-חיפה) 27609-11-21 מדינת ישראל נ' ניימן (6.12.2023) - הנאשם הורשע ב-3 עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. הנאשם, ניהל יחד עם חברו מרפאת שיניים. במשך כשנתיים העניקו השניים טיפולי שיניים למטופלים, תוך שהפיקו הכנסות אשר לא דווחו לרשויות המס, בסך כולל של כ-1.3 מיליון ₪. הנאשם הסיר חלק מהמחדל. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובשים לב לעקרון אחידות הענישה, השית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, עונש הזהה לזה שהושת על שותפו לעסק.

ת"פ (שלום-חיפה) 66821-08-22 מדינת ישראל נ' ה. באז בנייה בע"מ (20.3.2024) - הנאשם הורשע בעבירות של ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, מרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה וכן עבירות של אי הגשת דו"חות במועד ואחריות מנהלים. הנאשם, מנהל ובעלים של שתי חברות, זייף חשבוניות אותן קיבל לשם הגדלת התשומות והתחמקות מתשלום מס כדין. באופן זה הגדיל הנאשם את הוצאות החברה לסך של כ-1.6 מיליון ₪ כשסך עסקאות האמת הסתכם בסך של כ-125 אלף ₪ בלבד. הנאשם הסיר את המחדלים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש כולל הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

פסיקה נוספת אליה הפנתה ההגנה עסקה במקרים חריגים בהם בשל נסיבות רפואיות או נפשיות קשות של הנאשמים או מי מבני משפחותיהם, נמנע בית המשפט מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח והסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המירבית האפשרית, כאשר נסיבות אלו אינן מתקיימות בענייננו כלל ועיקר. ראו לעניין זה: ת"פ (שלום-י-ם) 13977-12-13 מדינת ישראל נ' אלקורען (28.12.2020); ת"פ (שלום-ת"א) 31907-12-19 מדינת ישראל נ' אבו סרארי (18.1.2022) וכן ת"פ (שלום-ת"א) 8335-11-21 מדינת ישראל נ' פיטוסי (1.4.2024).

כן הפנתה ההגנה לפסקי דין בהם הורשעו נאשמים בעבירות שונות מבמקרה דנא, כדוגמת עבירות על חוק איסור הלבנת הון או חוק הפיקוח על השירותים הפיננסיים, אשר לא סברתי כי יש להשליך מהם לענייננו.

נוסף לפסיקה שהובאה על ידי הצדדים וכן הפסיקה הנזכרת באותם פסקי דין, מצאתי לנכון להפנות גם לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 4155/22 מדינת ישראל נ' חביב (22.11.2023) - הנאשם הורשע ב-10 עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. היקף ההכנסה שלא דווחה על ידי הנאשם, במשך עשר שנים, עמד על סך כולל של כ-1.4 מיליון שקלים. המחדל לא הוסר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 30 ל-150 אלף ₪ וענישה נלווית, והשית על הנאשם עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל, לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחו.

עפ"ג (מח'ת"א) 65189-08-22 חשואל נ' מדינת ישראל (21.11.2022) - הנאשם הורשע ב-7 עבירות על סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה וכן ב-7 עבירות על סעיף 220(5) לפקודה. בין השנים 2008-2013 עסק הנאשם במספר פעילויות אשר הניבו לו הכנסה בהיקף של כ-1.7 מיליון שקלים, אשר לא דווחה לרשויות המס. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ומאסרים על תנאי.

ת"פ (שלום-ת"א) מדינת ישראל נ' שקי (11.3.2024) - הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות על סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. במשך כשנתיים, הנאשם השמיט הכנסות בסך כולל של למעלה מ-1.9 מיליון ₪. המחדלים לא הוסרו. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס הנע בין 40 ל-70 אלף ₪, והשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ומאסר על תנאי.

להשלמת הפרק העוסק בקביעת מתחם הענישה, אעיר כי מדיניות הענישה הנוהגת היא פרמטר אחד, אך לא יחיד, המובא בחשבון על ידי בית המשפט בעת קביעת מתחם הענישה, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על מגוון שיקולים שונים (ע"פ 200/13 ברמן נ' מדינת ישראל, פס' 16 (5.2.2014)).

לאור כל האמור בהתחשב בעקרון ההלימה, נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהן ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות נושא תיק זה נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לא מצאתי במקרה זה כי יש מקום לסטייה ממתחם הענישה לקולה או לחומרה, והצדדים אף לא טענו לכך. לפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לקולה נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, אשר הודה וחסך מזמנו של בית המשפט. כן התחשבתי בגילו של הנאשם, החרטה אותה הביע ולטענותיו בדבר תמיכתו הכלכלית והאישית באשתו, אשר סובלת מהדרדרות בראייה באחת מעיניה בעת האחרונה.

אשר לטענת ההגנה בדבר חלופי הזמן, ידוע כי על דרך הכלל, עבירות מס אינן מתגלות מיד עם ביצוען. מדובר בעבירות אשר החקירה בעניין מורכבת ודורשת פעמים רבות השלמות חקירה המביאות לעיכוב מסוים בהגשת כתב האישום. זאת ועוד, מטיעוני המאשימה עולה כי חלק מהעיכוב בהגשת כתב האישום עומד לפתחו של הנאשם. נוכח נסיבות אלו, לא מצאתי כי מדובר בחלופי זמן משמעותי המצדיק במקרה דנא הקלה של ממש בעונש.

בדנא, נכון למועד כתיבת שורות אלו, מחדלי כתב האישום לא הוסרו ולו בחלקם. הגם שסברתי כי יש לתת משקל מסוים למאמצי הנאשם להגעה להסדר מול פקיד השומה לשם הסרת המחדלים כעולה מהמסמכים שהוגשו לעיוני במסגרת הטיעונים לעונש, ברי כי אין מקום לתת לו הקלה ממשית בעונש כמו זו הניתנת למי שמסיר את מחדליו. זאת, בשים לב לקביעת הפסיקה לפיה בעבירות כלכליות החרטה האמיתית של הנאשם באה לידי ביטוי בהסרת המחדלים (רע"פ 3572/15 אלימלך נ' מדינת ישראל (18.5.2016) וכן עפ"ג (מח'-מרכז) 32725-05-23 הכהן נ' מדינת ישראל (7.4.2024)), וכי מקום בו הנאשם לא הסיר את מחדליו, אף אם מחמת קשיים כלכליים, יש לתת לכך משקל לחומרה (עניין חננאל לעיל, פס' 7).

בשים לב לכלל השיקולים לקולה ולחומרה, ובפרט נוכח אי הסרת המחדלים, סברתי יש להשית על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם הענישה ההולם, אולם לא בתחתיתו ממש.

אשר לרכיב הקנס, העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות כלכליות מובהקות. בהתאם לפסיקה, במקרים אלו על בית המשפט להשית על הנאשם קנס מוחשי ומרתיע (ע"פ 7972/11 יעקב נ' מדינת ישראל (1.11.2012)), כאשר גובה הקנס יקבע, בהתאם להוראות המחוקק, גם בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

במקרה דנא טען הנאשם כי ביצע את העבירות בהן הורשע על רקע משבר כלכלי אליו נקלעה החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, והוסיף כי גם כיום מצבו הכלכלי אינו שפיר, כאשר רק לאחרונה קיבל צו הפטר. אלא שעיון בתצהיר שהגיש הנאשם במסגרת הליך ההפטר מלמד כי הנאשם מכר את ביתו ורכבו עוד בשנת 2008, קרי טרם המשבר הכלכלי אליו נקלעה החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. זאת ועוד, מתצהיר זה עולה כי הנאשם נקלע לחובות כספיים, בין היתר, בשל היותו ערב להלוואות שלקחה בתו, אשר לא הצליחה לעמוד בהחזרים בשל קריסת עסק פרסום שפתחה, כך שכלל לא ברורה טענת ההגנה בעניין מכירת דירת הבת בשל חובות הנאשם, ודומה כי אין הדברים קשורים זה לזה. אם בכך לא די, מהליך ההפטר עולה כי חובות הנאשם תפחו גם בשל קריסת העסק לממכר בגדי ילדים אותו פתחה אשתו.

עם זאת, ואף כי לא הוגשו לעיוני די מסמכים שיש בהם כדי ללמד כראוי על מצבת נכסיו של הנאשם ומצבו הכלכלי בעת הנוכחית, אתחשב במצבו הכלכלי הנטען ובכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בפועל, בעת קביעת גובה הקנס ופריסתו לתשלומים.

סוף דבר

נוכח כלל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. 11 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה מסוג פשע על פקודת מס הכנסה, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה מעבירות אלו.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה מסוג עוון על פקודת מס הכנסה, לרבות ניסיון או סיוע לעבור עבירה מעבירות אלו.

ד. קנס בסך 30,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2025 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

על נאשמת 2:

מאחר שהחברה אינה פעילה, יושת קנס בסך 2,000 ₪ אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.12.2024.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום, כ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.